

ΣΤΟ ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΟ...

ΘΟΔΩΡΟΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ:

Ένας πραγματικός ηγέτης τα λέει έξω από τα δόντια!

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗ ΣΑΕ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Τον δάκτυλο επί τον τύπο των ήλων βάζει ο Συντονιστής ΣΑΕ Αμερικής, κ. Θόδωρος Σπυρόπουλος, σε μία εφ' όλης της ύλης συνέντευξη που παραχώρησε στην Hellenic News και στον δημοσιογράφο Χρίστο Μαλασπίνα.

Σήμερα δημοσιεύουμε το πρώτο μέρος της συνέντευξης επειδή ο κ. Σπυρόπουλος είναι ένας σοβαρός άνθρωπος, ένας πραγματικός ηγέτης που αγαπά το ΣΑΕ και γι' αυτό ανησυχεί για το μέλλον του. Όπως εμείς που λέμε τα ίδια 15 χρόνια και κατηγορηθήκαμε σαν "εχθροί"(!) του ΣΑΕ από τους τζάμπα τουρίστες, τους ηγέτες του και τους χειροκροτητές τους. Τώρα που τα λέει ο Συντονιστής ΣΑΕ Αμερικής, ας τολμήσουν να τον χαρακτηρίσουν "εχθρό" και αυτόν... Διαβάστε την εξαιρετικά ενδιαφέρουσα συνέντευξη του κ. Σπυρόπουλου σήμερα και την Τρίτη, επειδή μιλά για προβλήματα στην Αμερική που ήδη βρίσκουμε εμείς μπροστά μας.

Ο κ. Σπυρόπουλος στη συνέντευξη του δεν μασάει τα λόγια του. Μιλάει για όλους και για όλα. Το ΣΑΕ και τα σοβαρά προβλήματα που αντιμετωπίζει και τα οποία ίσως το οδηγήσουν ακόμη και στην διάλυση «αν δεν αλλάξουν τα πράγματα».

ΕΡ: Είθε και πρόεδρος του ΣΑΕ Αμερικής. Πώς είναι τα πράγματα σχετικά με το ΣΑΕ;

ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Το ΣΑΕ είναι ένα ίδρυμα που δημιουργήθηκε το 1995 με όνειρα του αποδήμου ελληνισμού, με οράματα, τα οποία μετά από 14 χρόνια δεν έχουν αποδώσει το ποθούμενο, αυτό το οποίο θέλουμε. Ο νόμος τα τελευταία 12 χρόνια δεν βοήθησε καθόλου στην προσπάθεια αυτή και οι βελτιώσεις που γίνανε με το νόμο 3480 έχουν κάποιες αλλαγές όπως ο διαχωρισμός των περιοχών, δυστυχώς, όμως, ο απλός ομογενής δεν γνωρίζει πολλά για το ΣΑΕ. Διότι το ΣΑΕ δεν έχει ουσιαστικές δικαιοδοσίες. Θα πρέπει, λοιπόν, να του δοθούν δικαιοδοσίες, εκτός από Συνεδριάσεις, μπορεί να δημιουργήσει ένα έργο. Για να το κάνει το έργο αυτό, πρέπει να είναι οικονομικά ανεξάρτητος. Και θα πρέπει τα έσοδα να είναι από την ίδια την ομογένεια. Για να γίνουν αυτές οι προσπάθειες, και τα έργα, πρέπει φυσικά να το στηρίξει η ελληνική πολιτεία. Εκείνο που ζητάμε από την ελληνική πολιτεία είναι να στηρίξει σε μόνιμη βάση διάφορες προσπάθειες μέσω τηλεοράσεως, όπως έχουν γίνει ει-

το παρελθόν, συγκέντρωσης χρημάτων για την Παιδεία, για την Νεολαία, για έργα που μπορούμε να κάνουμε εμείς μέσω τηλεοπτικών προγραμμάτων που ήδη έχουμε κάνει πρόταση στην ΕΡΤ και τον Αντένα. Εύχομαι να γίνει αυτό πολύ γρήγορα διαφορετικά δεν πιστεύω ότι το ΣΑΕ έχει συγκεκριμένο σκοπό.

ΕΡ: Κάποιοι λένε πως το ΣΑΕ αν δεν αλλάξει σύντομα θα πάψει να υφίσταται.

Το συμεριζοσθε αυτό;

ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι μόνο το συμεριζομαι, το αισθάνομαι αυτό, αυτή είναι η αλήθεια, ότι πρέπει ουσιαστικά να αλλάξει, να αλλάξει και ο νόμος και να υπάρξει σωστή αντιπροσώπευση. Πιστεύω ότι όλη η ομογένεια θα έχει δικαίωμα να ψηφίζει αυτόν τον οργανισμό γιατί πολλές φορές τους αντιπροσώπους που έχουμε δεν είναι και οι πιο κατάλληλοι. Χωρίς να γνωρίζουν τα θέματα, έρχονται μόνο γιατί είναι δωρεάν τα έξοδα. Διαφορετικά δεν θα ερχόταν κανένας. Οι συνεδριάσεις, οι διάφορες φιέστες τις οποίες κάνουμε θα πρέπει να αλλάξουν. Θα πρέπει να αλλάξουν και να έρχονται άνθρωποι οι οποίοι είναι εθελοντές. Οι οποίοι προσφέρουν από την τσέπη τους γι αυτή την μεγάλη ιδέα, το Συμβούλιο Αποδήμου Ελληνισμού που δεν μπορεί να είναι μια τρίτης κατηγορίας οργάνωση η οποία δεν έχει κανένα σκοπό. Διότι τα χρήματα πηγαίνουν χαμένα. Πιστεύω ότι οι αλλαγές μπορούν να γίνουν με τη βούληση της Διακομματικής Επιτροπής, του Υπουργείου Εξωτερικών και, φυσικά, σε συνεργασία με εμάς που τη θέλουμε. Δεν μπορεί να προωθεί το Υπουργείο Εξωτερικών για μας. Δεν έχει τότε καμία έννοια αυτός ο οργανισμός. Πιστεύω ότι μπορούν να γίνουν οι αλλαγές αυτές. Εμείς έχουμε ήδη κάνει πρόταση.

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΟΜΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΕΡ: Κύριε Σπυρόπουλε, η ομογένεια στην Αμερική αντιμετωπίζει μία σειρά από προβλήματα. Θέλετε να τα αξιολογήσετε;

ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Η Ομογένεια των ΗΠΑ είναι το πιο δυναμικό κομμάτι της Ελλάδος τα τελευταία 100 χρόνια. Η ομογένεια των ΗΠΑ που άρχισε το τέλος του 19ου αιώνα βρίσκεται σήμερα με έναν μεγάλο αριθμό Ελλήνων και Αμερικανών ελληνικής καταγωγής που ουσιαστικά οι στατιστικές δείχνουν ότι περνάει τα 5 εκατομμύρια πληθυσμό. Η απογραφή του πληθυσμού που έγινε το 2000. Επίση-

μα δήλωσαν 1.200.000 αλλά πολλοί Αμερικανοί ελληνικής καταγωγής ούτε καν δηλώνουν αυτή την ιδιότητα.

Είναι, λοιπόν, ένα μεγάλο κομμάτι της Ελλάδος το οποίο έχει προσφέρει, πιστεύουμε, τα τελευταία 100 χρόνια πάρα πολλά στην Ελλάδα και τα έχει προσφέρει με την ψυχή του, με την καρδιά του γι αυτό που λέγεται Ελλάδα, γι αυτό που λέγεται ο συγγενής του, το χωριουδάκι του Αμερικανού ελληνικής καταγωγής και το είδαμε και στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο και στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και συνεχίστηκε την εποχή της νέας δημιουργίας της Ελλάδος μετά το 1950 μέχρι το 1980. Δυστυχώς, όμως δεν υπάρχει καινούργιο αίμα αποδήμων από την Ελλάδα και έτσι, λοιπόν, χάνεται σιγά-σιγά αυτό το συναίσθημα. Εμείς είμαστε η τελευταία γενιά των Ελλήνων γεννημένων στην Ελλάδα. Γιατί τα παιδιά μας αγαπάνε την Ελλάδα, αλλά όχι με τον τρόπο που την αγαπάμε εμείς.

ΕΡ: Ποιο είναι το σοβαρότερο πρόβλημα;

ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Τα προβλήματα των Ελλήνων περισσότερο είναι συναισθηματικά. Ιστορικά εκείνο που ενδιαφέρεται πάρα πολύ οι ομογενείς είναι η συνέχιση της ελληνικής γλώσσας. Αυτό είναι το πιο σοβαρό θέμα. Αντιμετωπίζουμε ένα μεγάλο πρόβλημα διότι τα σχολεία των Κοινοτήτων κλείνουν καθημερινώς διότι δεν είναι δημοσία σχολεία, είναι ιδιωτικά σχολεία. Έτσι, λοιπόν, το κόστος είναι απαγορευτικό πολλές φορές το να στέλνουν τα παιδιά τους στις κοινότητες. Πολλές φορές δεν είναι και κοντά στην οικία τους που ζουν. Έχουμε μια καινούργια ιδέα η οποία προχωράει αρκετά καλά. Είναι τα σχολεία τα Τσάρτερς τα οποία έχουν δημιουργηθεί τα τελευταία 9 χρόνια. Αυτή τη στιγμή έχουμε περίπου 10 τέτοια σχολεία και όλα είναι επιτυχημένα. Αλλά περισσότερο τα σχολεία αυτά δείχνουν κάτι καινούργιο: ότι τα παιδιά που πηγαίνουν σ' αυτά τα σχολεία είναι και μη Έλληνες. Και αυτό είναι πάρα πολύ σοβαρό. Βρισκόμαστε σε μία αντίθεση λίγο με την Αρχιεπισκοπή διότι τα σχολεία αυτά δεν επιτρέπονται θρησκευτικά όπως καθορίζει το Σύνταγμα των ΗΠΑ. Αλλά σιγά-σιγά αυτές τις περιοχές που είναι οι κοινότητες υπάρχει μία πρόοδος κανονισμός που έχουν είναι για την ελληνική γλώσσα, η προώθηση του Πολιτισμού στις ΗΠΑ και φυσικά το αδύνατο σημείο είναι η νεολαία διότι στην νεολαία η ομογένεια έχει περισσότερο δώσει την έμφαση στο πως θα μπορέ-

σει ο νέος να πετύχει επαγγελματικά. Γι αυτό έχουμε το μεγαλύτερο ποσοστό Ελλήνων ή αμερικανών ελληνικής καταγωγής που έχουν το μεγαλύτερο ποσοστό στα πανεπιστήμια στην Αμερική. Από όλες τις μειονότητες περισσότερο επιτυχημένοι είναι οι Έλληνες. Και αυτό είναι ένα μεγάλο επίτευγμα των αποδήμων. Έχουμε πάνω από 5000 πανεπιστημιακούς στα πανεπιστήμια των ΗΠΑ ελληνικής καταγωγής. Πάνω από 10.000 γιατρούς, δικηγόρους, δικαστές κλπ.

Τα προβλήματα της ομογένειας δεν είναι προσωπικά, περισσότερο, κάθε οικογένεια έχει τα δικά της, αλλά τα προβλήματα είναι περισσότερο η αναγνώριση του ομογενή για την προσφορά του στην Ελλάδα. Και αυτό που φυσικά πολλές φορές δεν έχει δοθεί η έμφαση που θα έπρεπε να έχει δοθεί από την ελληνική πολιτεία. Εύχομαι κάποια στιγμή να μπορέσουν οι πολιτικοί της Ελλάδος να καταλάβουν ότι η ομογένεια δεν ζητάει αλλά γυρεύει να προσφέρει, αρκεί να μην ξεχνιέται.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ

ΕΡ: Η ελληνική πολιτεία πως μπορεί να συνδράμει στο θέμα της Παιδείας;

ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Θα ήθελα να πω ότι τα τελευταία τουλάχιστον πέντε χρόνια η ελληνική πολιτεία στέλνει δασκάλους από την Ελλάδα και αυτό είναι ένα επίτευγμα της ελληνικής πολιτείας, να στέλνει δασκάλους Έλληνες. Αλλά δεν είναι η λύση. Η λύση είναι να βγουν δάσκαλοι στις Ηνωμένες Πολιτείες μέσω προγραμμάτων που έχουμε προτείνει εμείς στην ελληνική κυβέρνηση και να είναι δάσκαλοι ελληνοαμερικανοί. Γιατί γνωρίζουν καλύτερα την νοοτροπία των παιδιών εκεί και αυτό θα κοστίζει πολύ λιγότερα χρήματα από ότι κοστίζει τώρα. Αυτή είναι η πρότασή μας.

ΕΡ: Τα σχολεία Τσάρτερς λύνουν το πρόβλημα και σε ποιο βαθμό;

ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κοιτάτε. Λύνει το πρόβλημα διότι αυτά τα σχολεία μπορούν να δημιουργηθούν με όλες τις κοινότητες στις ΗΠΑ. Μιλάμε ότι οι ελληνορθόδοξες κοινότητες στις ΗΠΑ είναι περίπου 550 σε όλες τις Πολιτείες. Ανέφερα προηγουμένως ότι η αντίδραση της Αρχιεπισκοπής διότι δεν διδάσκεται η θρησκεία είναι ένα πράγμα που προσπαθούμε να συνεργαστούμε με την αρχιεπισκοπή να το ξεπεράσουμε.

ΤΗΝ ΤΡΙΤΗ: Η συνέχεια και τέλος της συνέντευξης.